

For det første helt enkelt at slå fast, at den danske kirkeordning og den danske økonomiske ordning ikke er i modstrid med grundloven. Der er i hvert fald en udbredt enighed blandt dem, som er kirkeretskyndige, om, at det ikke er i modstrid med den danske grundlov at have den kirke, den økonomiske ordning, vi har for indeværende.

For det andet er de samarbejdsmuligheder, der ligger i de nuværende regelsæt, slet ikke udfordret. Tværtimod ville jeg byde det meget velkommen, hvis stadig flere menighedsråd, stadig flere inden for de forskellige provstier og stifter ville benytte sig af de samarbejdsmuligheder og dispensationsmuligheder, som ligger inden for lovgivningen, sådan at vi kunne få stadig flere erfaringer med variationen i det lokale kirkelige demokrati og med diskussionen om det.

Om man skal bruge termen »anerkendt« eller »godkendt«, har jeg ikke hængt mig så meget i. Det er jo sådan, at der sidder et rådgivende udvalg, som vurderer, om en trosretning skal have mulighed for at få godkendelse til at foretage juridisk bindende vielser, og det er via det godkendelsesinstitut, at der samtidig sker en anerkendelse. Det har betydet, at der er mange, mange enten anerkendte efter den gamle lov eller godkendte trossamfund i Danmark, herunder også en række muslimske.

Sidst vil jeg igen nævne vores forenklingsudvalg, for jeg synes, det er meget afgørende, at vi ser på, om vi kan lade menighedsrådenes arbejde, således at der bliver mere tid og plads til den diskussion om tilrettelæggelse af kirkens liv og virke, som jeg tror mange menighedsrådsmedlemmer interesserer sig betydelig mere for end for de mere administrative dele af det. Jeg synes igen, det er meget afgørende, at vi laver nogle rammer, som gør, at det folkekirkelige demokrati fungerer, og at det også fungerer på en mere aktiv måde, end man ser det i dag. Jeg synes, at det arbejde, som gøres for at få en større tilslutning til menighedsrådsvalgene og også flere steder få en diskussion i forbindelse med menighedsrådsvalgene af den lokale kirkelige struktur, kirkens brug og kirkens liv, er al ære værd.

Poul Nødgaard (DF):

Først naturligvis tak til de forskellige ordførere for den debat, vi har haft her i dag. Jeg har lige nogle enkelte spørgsmål til kirkeministeren. Nu er kirkeministeren i den situation, at hun ikke

hørte efter, da jeg holdt min tale, så jeg er nødt til at gentage nogle af de spørgsmål, jeg har stillet.

Ministeren sprang også nu her i sit sidste indlæg meget let og elegant hen over det, der hedder forenklingsudvalget. Det er noget med at lade menighedsrådenes arbejde. Jamen jeg ved ikke, om menighedsrådenes arbejde skal lattes. Jeg så hellere, at man fik ført mere kompetence ud til menighedsrådene. Om det så også skulle give lidt mere arbejde, tror jeg, menighedsrådene i Danmark er indstillet på det.

Der er jo ikke noget, der er skønnere her i livet, end at man selv beslutter flest mulige ting, og hvis ministeren mener noget med decentralisering, så mener jeg, at der må ske en nøje kulgravning af, hvilke opgaver der i øjeblikket vurderes af både biskop, provst osv. og eventuelt også af Kirkeministeriet, og om ikke sådan nogle ting kunne lægges ud til de enkelte menighedsråd. Jeg tror, det ville give ekstra glæde ved arbejdet, at man ved, at når man går fra et møde i et menighedsråd, så bliver det sådan, som man har besluttet det dér, og så skal man ikke have en sag til at køre igennem først provsti, senere biskop og så ind til Kirkeministeriet. Det er i hvert fald i nogle sager at man skal det.

Så vil jeg godt lige spørge ministeren om den rapport, der er kommet vedrørende forflyttelse af præster. Den synes jeg er rimelig spændende at læse. Vi har haft mange, i hvert fald indimellem mange, præsteproblemer i dette land. Jeg kan se på den rapport, at den nu er et års tid gammel, og jeg vil godt spørge, om den har været ført ud i praksis. Har man altså gode eksempler på, at man forflytter præster for at få nogle ting til at fungere?

Jeg vil også godt spørge ministeren: Hvad mener ministeren overordnet om, at biskopper pålægger de enkelte menighedsråd, at de skal lave optællinger af kirkegængere til alle mulige handlinger? Hvad er ministerens personlige syn på det? Det er muligt, ministeren ikke kan blande sig i det, men jeg synes nok, at det må være menighedsrådenes frie ret at afgøre, om de vil lave sådan nogle optællinger.

Jeg er helt enig i det, også andre ordførere var inde på vedrørende spørgsmålet, om der skal nedlægges kirker. Det er vi meget skeptiske over for, men ministeren må da have et personligt syn på, hvad hun mener om de tanker, der jo til stadighed debatteres i pressen, nemlig at man skal af med et antal af vores folkekirker, og specielt er jeg da interesseret i at høre, hvad